

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

1. Provisionis nostræ, &c. Renovat Innocentii VIII. Constitutionem pro moderandis Immunitatibus in Regno Angliæ: anno 1492.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

BULLARIUM ROMANUM,

TOMUS DECIMUS,

SIVE

CONTINUATIO, PARS QUARTA.

ALEXANDER SEXTUS,
PONTIFEX CCXVIII.
ANNO DOMINI MCDXCII.

ANNO
1492.

ALEXANDER ex Illustri Borgiae Stirpe post Innocentium VIII. Pontifex evasit. Ferdinando Hispano Regi Maurorum Victori *Catholici* titulum concessit, atque inter eum, & Lusitaniae Regem Indias divisit. Hoc sedente Carolus VIII. Galliae Rex Neapolitanum Regnum sibi subjecit. Tandem, non sine Veneni suspicione, obiit anno 1503. Pontificatus II.
(Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. App. fol. 452.)

ANNO
1492.

I.
Ex Arch.
Angl. Ri-
mer. Tom.
XII. p. 541.

Renovat Innocentii VIII. Constitutionem pro moderandis Immunitatibus in Regno Angliae: anno 1492.

ALEXANDER EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Revisionis nostrae debet provenire subsidio, ut Jus suum cuilibet conservetur; Hinc est quod nos tenorem quarundam litterarum felicitis recordationis Innocentii Papae VIII. Praedecessoris nostri, in Registro ipsius repertum, pro eo quod, sicut exhibita nobis nuper pro parte Carissimi in Christo Filij nostri Henrici Septimi Angliae Regis illustris Petitio continebat, ipse hujusmodi tenore ex certis causis asserit se indigere, de registro ipso de verbo ad verbum transcribi, & ad ipsius Henrici Regis supplicantis instantiam Praesentibus annotari fecimus, qui talis est.

Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei &c.
Romanum decet Pontificem concessas Immunitates, quibus mali se tuerent, & in dies ad pejora perpetrandum magis inducuntur, taliter moderari, quod exinde non praebatur eis imposterum tanta delinquendi facultas; Sane sicut accepimus, in Angliae Regno nonnulla Ecclesiastica tam Secularia quam Regularia & Religiosa Loca fore noscuntur, quae tali gaudent Immunitate, ut quicumque facinorosi & scelestissimi Homines quaecunque Homicidia, Incendia, Sacrilegia, atque Furta, & alia mala committentes, etiam Latrones publici & Agrorum Populatores, ac rei Laesae Majestatis, & debitorum aliorum ad illa recurrentes, & in illis moram trahentes, inde extrahi, & in eorum bonis

& personis molestari non possint. Ex quo sequuntur continue, causa Immunitatis hujusmodi, in dicto Regno quamplura damna, atque mala, ac creditores defraudantur in Pecuniis, & aliis Rebus eis per alios debitis, cum illas, dum praefati debitores in dictis locis moram trahunt, nequeant recuperare.

Contingit etiam saepenumero, quod hujusmodi mali, & facinorosi Homines videntes habere locum tutum, in quo dum moram trahunt, in Personis & Bonis nequeunt molestari, interdum exeunt ad aliquod maleficium perpetrandum, quo perpetrato, ad locum eorum redeunt, videntes se tutos fore, & per Justitiam puniri non posse.

Nos igitur Immunitatem hujusmodi aliquatenus moderari volentes, ut hujusmodi improbi homines de caetero magis studeant a malis abstinere, motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatae Petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, & ex certa scientia, auctoritate Apostolica, tenore praesentium, statuimus, decernimus, & ordinamus, quod de caetero perpetuis futuris temporibus Fures, Homicidae, Latrones publici, Agrorum Populatores nocturni, prout etiam hoc a Jure permittitur, & in dictis Locis permanentes, ac ad committendum aliqua maleficia exeuntes, & ad dicta Loca redeuntes, inde de mandato Regis dicti Regni pro tempore existentis, aut officialium suorum extrahi & capi liberè & licitè, & absque alicujus censura, & poenae Ecclesiasticae intercurso possint, quodque debitoribus aliorum ad dicta loca confugientibus, ex quo hoc in fraudem fecerint creditorum, quoad bona eorum, immunitas eorum in eis in aliquo non suffragetur. Si qui vero in dictis locis erunt suspecti de Crimine Laesae Majestatis, qui fuerint convicti, ne exire possint ad pejora perpetrandum, eis per dictum Regem deputentur Custodes, qui illos habeant custo-

dire; non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, nec non bonæ memoriæ Ottonis & Octoboni olim in dicto Regno Apostolicæ Sedis Legatorum, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus vel Specialibus constitutionibus & ordinationibus, statutis quoque, & consuetudinibus locorum prædictorum, & ordinum quorum illa fuerint, nec non ejusdem Regni Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Privilegiis quoque indultis, ac Litteris Apostolicis generalibus vel specialibus, eis Locis in genere & specie, ac sub quibusvis verborum formis & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus pro illorum sufficienti Derogatione Specialis, specifica & expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, Tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, quoad præmissa, motu & scientia similibus Derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque; Verum quia difficile foret præsentibus Litteras ad singula quæque loca in quibus expediens fuerit deferre, volumus, ac præfata auctoritate decernimus, quod illarum transumptis, manu alicujus publici Notarii inde rogati subscriptis, & Sigillo ejusdem Regis, vel alicujus Curie Spiritualis munitis, ea prorsus in Judicio & extra, & alias ubilibet fides adhibeatur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ Constitutionis, Statuti, Ordinationis, Derogationis, Voluntatis, & Decreti, infringere &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Quadragesimo octuagesimo septimo, octavo. Id. Augusti Pontificatus nostri anno 3° &c.

II.
Ex Cod.
Diplom.
Leibnitii
Tom. I.
Part. I.
pag. 471.

Ferdinando Regi Castellæ, & Aragoniæ conceditur in novum orbem à Columbo detectum cum designatione limitum per ductum certi Meridiani: anno 1493.

ALEXANDER EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, charissimo in Christo Filio Ferdinando Regi, & charissimæ in Christo filiæ Elisabeth Reginæ Castellæ, Legionis, Arragonum, Siciliæ, & Granatæ illustribus, salutem & Apostolicam benedictionem.

Inter cætera Divinæ Majestatis beneplacita Opera & cordis nostri desiderabilia illud profecto potissimum exiit, ut fides Catholica & Christiana Religio nostris præsertim temporibus exalteretur ac ubilibet amplietur & dilatetur, animarumque salus procuraretur, ac barbaræ nationes deprimantur & ad fidem ipsam reducantur. Unde cum ad hanc Sacram Petri Sedem, divina favente clementia, meritis licet imparibus, evecti fuerimus, cognoscentes Vos tanquam veros Catholicos Reges & Principes, quales semper fuisse novimus, ut à vobis præclare gesta, toto penè jam orbi notissima demonstrant, nedum id exoptare, sed omni conatu, studio & diligentia, nullis laboribus, nullis impensis, nullisque parcendo periculis, etiam proprium Sanguinem effundendo efficere, ac omnem animum vestrum omnesque conatus ad hoc jam dudum dedicasse, quemadmodum recuperatio Regni Granatæ à tyrannide Saracenorum hodiernis temporibus per vos cum tanta divini nominis gloria facta testatur; duximus non immerito & debemus illa vobis etiam sponte & favorabiliter concedere, per quæ hujusmodi sanctum & laudabile ac immortalis Deo acceptum propositum in dies ferventiori animo ad ipsius Dei honorem & Imperii Christiani propagationem profequi valeatis.

Sane accepimus, quod vos, qui dudum animo proposueratis aliquas Insulas & terras firmas remotas & incognitas, ac per alios hætenus non repertas, quæ-

re, & invenire, ut illarum incolas & habitatores ad colendum Redemptorem nostrum, & fidem Catholicam profitendum reduceretis, hætenus in expugnatione & recuperatione ipsius regni Granatæ plurimum occupati, hujusmodi Sanctum & Laudabile propositum vestrum ad optatum finem perducere nequivistis, sed tandem, sicut Domino placuit, regno prædicto recuperato, volentes desiderium adimpleri vestrum, dilectum filium Christophorum Colon, virum utique dignum & plurimum commendandum, ac tanto negotio aptum, cum navigiis & oneribus ad similia instructis, non sine maximis laboribus & periculis ac expensis destitistis, ut terras firmas & insulas remotas & incognitas hujusmodi per mare, ubi hætenus navigatum non fuerat, diligenter inquireret.

Qui tandem divino auxilio facta extrema diligentia in mari Oceano navigantes certas insulas remotissimas, & etiam terras firmas, quæ per alios hætenus repertæ non fuerant, invenerunt: in quibus quam plurimæ gentes pacificæ viventes, & ut asseritur, nudæ incedentes, nec carnibus vescentes inhabitant, & ut præfacti nuntii vestri possunt opinari, gentes ipsæ in Insulis & terris prædictis habitantes, dum credunt unum Deum Creatorem in caelis esse, & ad fidem Catholicam amplexandum, & bonis moribus imbuendum satis apti videntur, spesque habetur, quod si erudiantur, nomen Salvatoris Domini nostri Jesu Christi in terris & Insulis prædictis facile induceretur, ac præfatus Christophorus in una ex principalibus Insulis prædictis jam unam turrinam satis munitam, in qua certos Christianos, qui secum iverant, in custodiam, ut alias Insulas & terras firmas, remotas & incognitas inquirerent, posuit, construi & ædificari fecit, in quibus quidem Insulis & terris jam repertis, aurum, aromata, & aliæ quamplurimæ res pretiosæ diverſi generis, & diversæ qualitatis reperiuntur, unde omnibus diligenter, & præsertim pro fidei Catholicæ exaltatione, & dilatatione (prout decet Catholicos Reges & Principes) consideratis, more Progenitorum vestrorum claræ memoriæ Regum terras firmas, & Insulas prædictas, illarumque incolas & habitatores vobis, divina faciente clementia, subijcere, & ad fidem Catholicam reducere proposuistis. Nos igitur hujusmodi vestrum Sanctum & Laudabile propositum plurimum in Domino commendantes, ac cupientes, ut illud ad debitum finem perducatur, & per ipsum nomen Salvatoris nostri in partibus illis inducatur, hortamur vos quam plurimum in Domino & per Sacri Lavacri susceptionem, quâ mandatis Apostolicis obligati estis, & viscera misericordiæ Domini Jesu Christi attente requirimus, ut cum per expeditionem hujusmodi in Insulis & terris degentes ad Christianam Religionem suscipiendam inducere velit & debeatis, nec pericula, nec labores ullo unquam tempore vos deterreant, firma spe fiduciaque conceptis, quod Deus omnipotens conatus vestros feliciter prosequetur. Et ut tanti negotii provinciam Apostolicæ gratiæ largitate donati liberius & audacius assumatis, motu proprio, non ad vestram vel alterius pro vobis super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes Insulas, & terras firmas inventas, & inveniendas, detectas & detegendas versus Occidentem, & Meridiem; fabricando & construendo unam lineam à Polo Arctico, scilicet Septentrione, ad Polum Antarcticam, scilicet Meridiem, sive terræ firmæ & insulæ inventæ & inveniendæ sint versus Indiam, aut versus aliam quamcunque partem, quæ linea distet à qualibet Insularum, quæ vulgariter nuncupantur *de Los Azores & Cabo verde*, centum Leucis versus Occidentem & Meridiem: ita quod omnes Insulæ & terræ firmæ repertæ & reperiendæ, detectæ & detegendæ à præfata Linea versus Occidentem & Meridiem per alium Regem aut Principem Christianum